

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการศึกษาถึงความสามารถในการอธิบายถึงราคาหลักทรัพย์ของข้อมูลทางการบัญชีของบริษัทที่ประสบความสำเร็จทางการเงินจนเพิกถอนหลักทรัพย์ออกจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยศึกษาถึงระดับความสัมพันธ์ระหว่างราคาหลักทรัพย์กับข้อมูลทางการบัญชีก่อนเข้าหมวดพื้นฟูกิจการหรือก่อนเพิกถอนหลักทรัพย์ออกจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งข้อมูลทางการบัญชีที่ทำการศึกษานี้ได้แก่ กำไรทางบัญชี กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน รายการคงค้าง และมูลค่าตามบัญชีของส่วนของผู้ถือหุ้น

จากการทบทวนวรรณกรรม กำไรทางบัญชีถือเป็นข้อมูลทางการบัญชีที่นักลงทุนให้ความสนใจเป็นอันดับแรกในการใช้ประเมินถึงมูลค่าของกิจการ อย่างไรก็ตามกำไรทางบัญชีกลับไม่ใช่ข้อมูลทางการบัญชีที่ผู้ใช้งบการเงินจะนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจในการลงทุนได้เสมอไป ทั้งนี้เนื่องจากการงานวิจัยของ Beaver (2002) พบว่าลักษณะของผลการดำเนินงานของธุรกิจมีผลต่อความมีประโยชน์ของข้อมูลทางการบัญชีในการอธิบายถึงราคาหลักทรัพย์ กล่าวคือถ้ากิจการมีกำไรในการดำเนินกิจการความสามารถของกำไรทางบัญชีในการอธิบายถึงราคาหลักทรัพย์จะมีนัยสำคัญทางสถิติ ในทางกลับกันถ้ากิจการขาดทุนในการดำเนินกิจการความสามารถของกำไรทางบัญชีในการอธิบายถึงราคาหลักทรัพย์จะไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Burgstahler and Dichev (1997) และ Collins et. Al (1999) ที่พบว่าในบริษัทที่ประสบความสำเร็จล้มเหลวในการประกอบกิจการ กำไรทางบัญชีจะไม่สามารถอธิบายถึงราคาหลักทรัพย์ได้อย่างน่าเชื่อถือ โดยข้อมูลทางการบัญชีที่สามารถในการประเมินถึงมูลค่าของกิจการได้นั้นก็คือมูลค่าตามบัญชี (Book Value) นอกจากนี้องค์ประกอบกำไรทางบัญชีซึ่งก็คือกระแสเงินสดจากการดำเนินงานยังสามารถใช้ในการอธิบายถึงราคาหลักทรัพย์หรือประเมินมูลค่าของกิจการได้ดีกว่ากำไรทางบัญชีในบริษัทที่ประสบความสำเร็จอีกด้วย เนื่องจากกระแสเงินสดจากการดำเนินงานเป็นข้อมูลที่ทำให้นักลงทุนเห็นถึงผลการดำเนินงานอย่างแท้จริงของกิจการ แต่อย่างไรก็ตามความสามารถในการอธิบายถึงราคาหลักทรัพย์ของกระแสเงินสดจากการดำเนินงานและกำไรทางบัญชีจะค่อย ๆ ลดลงตามวงจรชีวิตของกิจการ

ทั้งนี้งานวิจัยส่วนมากจะทำการศึกษาถึงความสามารถของข้อมูลทางการบัญชีกับราคาหลักทรัพย์ (มูลค่าของกิจการ) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นบริษัททั่วไปในตลาดหลักทรัพย์ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าจากวิกฤตทางเศรษฐกิจในปี 2540 ส่งผลให้บริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประสบความล้มเหลวเพิ่มมากขึ้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทางการบัญชีและราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่ประสบความล้มเหลวทางการเงินจนเพิกถอนหลักทรัพย์ออกจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อให้ทราบถึงความสามารถในการอธิบายถึงราคาหลักทรัพย์ของข้อมูลทางการบัญชีจะลดลงหรือไม่ และข้อมูลทางการบัญชีตัวใดที่จะสามารถอธิบายถึงราคาหลักทรัพย์ได้ดีในบริษัทดังกล่าว

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงประจักษ์ (Empirical Research) โดยผู้วิจัยเลือกใช้ตัวแบบที่ประยุกต์จากตัวแบบของ Feltham-Ohlson (1995) และใช้กำไรทางบัญชี กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน รายการคงค้าง และมูลค่าตาบัญชีของส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นตัวแปรอิสระในการวิเคราะห์ความถดถอยและราคาหลักทรัพย์เป็นตัวแปรตาม เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทางการบัญชีกับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่ประสบความล้มเหลวทางการเงินจนเพิกถอนหลักทรัพย์ออกจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

โดยงานวิจัยนี้จะใช้บริษัทที่ประสบความล้มเหลวทางการเงินจนเพิกถอนหลักทรัพย์ออกจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ. 2542-2549 รวมเป็นจำนวน 32 บริษัท ซึ่งเก็บข้อมูลจากฐานข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้แก่ I-SIMS (Integrated-SET Information Management System) และ SET SMART (SET Market Analysis and Reporting Tool) ทั้งนี้ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลจากงบการเงินรวมเป็นรายไตรมาส เป็นเวลา 12 ไตรมาสก่อนเข้าหมวดฟื้นฟูกิจการหรือก่อนเพิกถอนหลักทรัพย์

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้การวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่าย (Simple Regression Analysis) และความถดถอยแบบเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) โดยผู้วิจัยเปรียบเทียบค่าสัมประสิทธิ์ของการตัดสินใจระหว่างไตรมาสที่ $t-12$ ถึงไตรมาสที่ $t-1$ โดยเปรียบเทียบแยกเป็นรายปีและแยกที่ละไตรมาส เพื่อเปรียบเทียบความสามารถของข้อมูลทางการบัญชีในการอธิบายถึงราคาหลักทรัพย์ นอกจากนี้ผู้วิจัยจะเปรียบเทียบความแตกต่างของสัมประสิทธิ์ความถดถอยโดยใช้ค่าสถิติ t -test ของ Hartono (1997) รวมทั้งเปรียบเทียบถึงความสามารถของข้อมูลทางการบัญชีในการอธิบายถึงราคาหลักทรัพย์โดยใช้ค่าสถิติของ Voung (1989)

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างกำไรทางบัญชีกับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่ประสบความสำเร็จทางการเงินจนเพิกถอนหลักทรัพย์ออกจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (Adjusted R^2) ของข้อมูลรายปีพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจจะลดลงในส่วนที่ 4 โดยในไตรมาสที่ 9 ก่อนเข้าหมวดพื้นฟูกิจการหรือก่อนเพิกถอนหลักทรัพย์มีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจเท่ากับ 31.80% และลดลงเป็น 2.50% ในไตรมาสที่ 1 ก่อนเข้าหมวดพื้นฟูกิจการหรือก่อนเพิกถอนหลักทรัพย์ ซึ่งการลดลงดังกล่าวมีนัยสำคัญ ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่ากำไรทางบัญชีไม่สามารถสะท้อนถึงมูลค่ากิจการและราคาหลักทรัพย์เพื่อประเมินถึงการดำรงอยู่ของกิจการได้อย่างน่าเชื่อถือ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Barth และคณะ (1998) และ Joseph and Lipka (2005)

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทดสอบถึงความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอย เพื่อเป็นการเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ระหว่างกำไรทางบัญชีกับราคาหลักทรัพย์ ซึ่งจากการทดสอบพบว่าสัมประสิทธิ์ความถดถอย นั้นไม่มีความแตกต่างกัน กล่าวคือความสัมพันธ์ระหว่างกำไรทางบัญชีกับราคาหลักทรัพย์โดยเปรียบเทียบข้อมูลรายปีนั้นไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

5.1.2 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบของกำไรทางบัญชีกับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่ประสบความสำเร็จทางการเงินจนเพิกถอนหลักทรัพย์ออกจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ในการพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างกระแสเงินสดจากการดำเนินงานกับราคาหลักทรัพย์สำหรับบริษัทที่ประสบความสำเร็จทางการเงินจนเพิกถอนหลักทรัพย์ออกจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และความสัมพันธ์ระหว่างรายการคงค้างกับราคาหลักทรัพย์สำหรับบริษัทที่ประสบความสำเร็จทางการเงินจนเพิกถอนหลักทรัพย์ออกจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (Adjusted R^2) ร่วมกันของกระแสเงินสดจากการดำเนินงานและรายการคงค้างกับราคาหลักทรัพย์โดยแยกเป็นรายไตรมาสและรายปี โดยข้อมูลสำหรับไตรมาสที่ 1 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจร่วมกันจะไม่ลดลงเมื่อเปรียบเทียบระหว่างไตรมาสที่ 8 และไตรมาสที่ 4 ก่อนเข้าสู่หมวดพื้นฟูกิจการหรือเพิกถอนหลักทรัพย์ อย่างไรก็ตาม

ข้อมูลสำหรับไตรมาสละสมที่ 2-3 และรายปีพบว่าค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจร่วมกันจะลง ซึ่งการลดลงดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติเฉพาะไตรมาสละสมที่ 3 และข้อมูลรายปี

เมื่อเปรียบเทียบค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยของกระแสเงินสดจากการดำเนินงานและรายการคงค้าง พบว่าโดยภาพรวมส่วนที่เป็นไตรมาสที่ 1 และไตรมาสละสมที่ 2-3 นั้นค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยของกระแสเงินสดจากการดำเนินงานจะเพิ่มขึ้น ส่วนข้อมูลรายปีพบว่าค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยจะลดลง แต่เป็นการลดลงอย่างไม่มีนัยสำคัญ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ส่วนค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยของรายการคงค้าง (α_2) พบว่าข้อมูลสำหรับไตรมาสที่ 1 ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยของรายการคงค้างจะเพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบระหว่างไตรมาสที่ 8 และ 4 ก่อนเข้าหมวดฟื้นฟูและเบิกถอนหลักทรัพย์ นอกจากนี้โดยภาพรวมในส่วนของไตรมาสละสมที่ 2 และ 3 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยจะลดลงรวมทั้งข้อมูลรายปี อย่างไรก็ตามการลดลงของค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยของรายการคงค้างเป็นการลดลงอย่างไม่มีนัยสำคัญ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งผงดังกล่าวไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Joseph and Lipka (2005)

5.1.3 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าตามบัญชีของส่วนของผู้ถือหุ้นกับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่ประสบความล้มเหลวทางการเงินจนเบิกถอนหลักทรัพย์ออกจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าตามบัญชีของส่วนของผู้ถือหุ้นกับราคาหลักทรัพย์บริษัทที่ประสบความล้มเหลวทางการเงินจนเบิกถอนหลักทรัพย์ออกจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (Adjusted R^2) แยกเป็นรายไตรมาสและรายปี พบว่าในส่วนที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์ของการตัดสินใจของข้อมูลรายปีได้เพิ่มขึ้นจาก 23.50% ในไตรมาสที่ 9 ก่อนเข้าหมวดฟื้นฟูกิจการและก่อนเบิกถอนหลักทรัพย์เป็น 60.20% ในไตรมาสที่ 1 ก่อนเข้าหมวดฟื้นฟูกิจการและก่อนเบิกถอนหลักทรัพย์ ซึ่งการเพิ่มขึ้นดังกล่าวมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 99% ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ว่าความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าตามบัญชีของส่วนของผู้ถือหุ้นกับราคาหลักทรัพย์จะเพิ่มขึ้นสำหรับบริษัทที่ประสบความล้มเหลวทางการเงินจนเบิกถอนหลักทรัพย์ออกจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งอาจกล่าวได้ว่ามูลค่าตามบัญชีของส่วนของผู้ถือหุ้นสามารถสะท้อนถึงมูลค่าของกิจการและราคาหลักทรัพย์เพื่อใช้ในการประเมินถึงการดำรงอยู่ของกิจการได้เพิ่มขึ้นสำหรับในบริษัทที่ประสบ

ความล้มเหลว ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Barth และคณะ (1998) และ Joseph and Lipka (2005)

อย่างไรก็ตามเมื่อทดสอบถึงความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอย เพื่อเป็นการเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าตามบัญชีของส่วนของผู้ถือหุ้นกับราคาหลักทรัพย์ พบว่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยสำหรับข้อมูลรายปีไม่มีความแตกต่างกัน กล่าวคือความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าตามบัญชีของส่วนของผู้ถือหุ้นกับราคาหลักทรัพย์โดยเปรียบเทียบข้อมูลรายปีนั้นไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

5.1.4 สรุปผลการเปรียบเทียบความสามารถของข้อมูลทางบัญชีในการอธิบายถึงราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่ประสบความล้มเหลวทางการเงินจนเพิกถอนหลักทรัพย์ออกจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

โดยการทดสอบนี้ถือเป็นการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความสามารถของข้อมูลทางการเงินทางบัญชีในการอธิบายถึงราคาหลักทรัพย์โดยพิจารณาจากค่า Vuong (1989) Z-statistic ซึ่งพบว่าโดยภาพรวมแล้วกำไรทางบัญชีสามารถอธิบายถึงราคาหลักทรัพย์ได้ดีกว่ามูลค่าตามบัญชีของส่วนของผู้ถือหุ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะช่วงที่ศึกษาเป็นการจัดทำและนำเสนองบการเงินเป็นไปตามแนวคิดที่ให้ความสำคัญกับงบกำไรขาดทุนเป็นหลักจึงส่งผลให้กำไรทางบัญชีสามารถอธิบายถึงราคาหลักทรัพย์ได้ดีกว่ามูลค่าตามบัญชีของส่วนของผู้ถือหุ้น

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบความสามารถในการอธิบายถึงราคาหลักทรัพย์ระหว่างมูลค่าตามบัญชีของส่วนของผู้ถือหุ้นกับส่วนประกอบของกำไรทางบัญชี (กระแสเงินสดจากการดำเนินงานและรายการคงค้าง) สำหรับบริษัทที่ประสบความล้มเหลวทางการเงินจนเพิกถอนหลักทรัพย์ออกจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งพบว่าทั้งมูลค่าตามบัญชีของส่วนของผู้ถือหุ้นและส่วนประกอบของกำไรทางบัญชีสามารถอธิบายถึงราคาหลักทรัพย์ได้ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะช่วงที่ศึกษาเป็นการจัดทำและนำเสนองบการเงินเป็นไปตามแนวคิดที่ให้ความสำคัญกับงบกำไรขาดทุนเป็นหลักจึงส่งผลให้กำไรทางบัญชีสามารถอธิบายถึงราคาหลักทรัพย์ได้ดีกว่ามูลค่าตามบัญชีของส่วนของผู้ถือหุ้น อย่างไรก็ตามช่วงที่ศึกษานักลงทุนมิได้ให้ความสำคัญกับงบกระแสเงินสดมากนักจึงส่งผลให้ส่วนประกอบของกำไรทางบัญชีสามารถอธิบายถึงราคาหลักทรัพย์ได้ไม่แตกต่างกับมูลค่าตามบัญชีของส่วนของผู้ถือหุ้น

ส่วนการเปรียบเทียบความสามารถในการอธิบายถึงราคาหลักทรัพย์ระหว่างส่วนประกอบของกำไรทางบัญชี (กระแสเงินสดจากการดำเนินงานและรายการคงค้าง) กับกำไรทางบัญชีสำหรับบริษัทที่ประสบความล้มเหลวทางการเงินจนเพิกถอนหลักทรัพย์ออกจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งสามารถสรุปได้ว่ากำไรทางบัญชีสามารถอธิบายถึงราคาหลักทรัพย์ได้ดีกว่าส่วนประกอบของกำไรทางบัญชี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะช่วงที่ศึกษานักลงทุนมิได้ให้ความสำคัญกับงบกระแสเงินสดมากนักจึงส่งผลให้ส่วนประกอบของกำไรทางบัญชีสามารถอธิบายถึงราคาหลักทรัพย์ได้น้อยกว่ากำไรทางบัญชี

จากการวิจัยทั้งหมดสามารถสรุปได้ว่าความสามารถในการอธิบายถึงราคาหลักทรัพย์ของกำไรทางบัญชีจะลดลงในขณะที่ความสามารถในการอธิบายถึงราคาหลักทรัพย์ของมูลค่าตามบัญชีของส่วนของผู้ถือหุ้นจะเพิ่มขึ้นสำหรับบริษัทที่ประสบความล้มเหลวทางการเงินจนเพิกถอนหลักทรัพย์ออกจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างไรก็ตามกำไรทางบัญชีก็ยังสามารถอธิบายถึงราคาหลักทรัพย์ได้ดีที่สุด ตามด้วยมูลค่าตามบัญชีของส่วนของผู้ถือหุ้นและส่วนประกอบของกำไรทางบัญชี (กระแสเงินสดจากการดำเนินงานและรายการคงค้าง) ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากช่วงเวลาการศึกษาหลักเกณฑ์ในการจัดทำงบการเงินจะให้ความสำคัญกับงบกำไรขาดทุนเป็นหลักจึงส่งผลให้กำไรทางบัญชีสามารถอธิบายถึงราคาหลักทรัพย์ได้ดีกว่ามูลค่าตามบัญชีของส่วนของผู้ถือหุ้น นอกจากนี้ช่วงที่ศึกษานั้นเพิ่งออกมาตราฐานการบัญชีเกี่ยวกับงบกระแสเงินสดนักลงทุนจึงไม่ได้ให้ความสำคัญกับงบกระแสเงินสดมากนักจึงส่งผลให้กำไรทางบัญชีสามารถอธิบายถึงราคาหลักทรัพย์ได้มากกว่าส่วนประกอบของกำไรทางบัญชี

5.2 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ผลจากการวิจัยนักลงทุนจะเห็นได้ว่าข้อมูลทางการบัญชีที่ใช้ในการศึกษานี้สามารถอธิบายถึงราคาหลักทรัพย์ได้ แต่อย่างไรก็ตามในบริษัทที่ประสบความล้มเหลวกำไรทางบัญชีจะมีความสามารถในการอธิบายถึงราคาหลักทรัพย์ได้ดีที่สุด ตามด้วยมูลค่าตามบัญชีของส่วนของผู้ถือหุ้นและส่วนประกอบของกำไรทางบัญชี (กระแสเงินสดจากการดำเนินงานและรายการคงค้าง) ตามลำดับ จากผลการวิจัยที่พบว่ากำไรทางบัญชีของบริษัทที่ประสบความล้มเหลวทางการเงินจนเพิกถอนหลักทรัพย์ออกจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสามารถอธิบายถึงราคาหลักทรัพย์ได้ดีที่สุดนั้น ทำให้ตั้งเป็นข้อสังเกตแก่นักลงทุนได้ว่าหากจะตัดสินใจลงทุนในบริษัทใดนั้นก็สมควรพิจารณาที่กำไรทางบัญชีเป็นสำคัญ นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบอีกว่ามูลค่าตามบัญชีของส่วนของผู้ถือหุ้นและส่วนประกอบของกำไรทางบัญชี (กระแสเงินสดจากการดำเนินงานและรายการคง

ค้ำ) สามารถอธิบายถึงราคาหลักทรัพย์ได้รองลงมาตามลำดับ ดังนั้นนักลงทุนจึงควรพิจารณาถึงข้อมูลอื่น ๆ เช่น รายงานของผู้สอบบัญชี สภาพเศรษฐกิจ เป็นต้น นอกเหนือจากกำไรทางบัญชี มูลค่าตามบัญชีของส่วนของผู้ถือหุ้นและส่วนประกอบของกำไรทางบัญชี เพื่อให้ประกอบการตัดสินใจในการลงทุน เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวมิสามารถบ่งชี้ได้ว่าบริษัทที่นักลงทุนเลือกลงทุนนั้นจะสามารถดำเนินกิจการได้อย่างต่อเนื่องในอนาคต

5.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

สำหรับการวิจัยในอนาคตที่อาจศึกษาคือ ใช้ตัวแบบผลตอบแทนของราคาหลักทรัพย์ แทนราคาหลักทรัพย์ กล่าวคือใช้ผลตอบแทนของหลักทรัพย์มาวิเคราะห์ความถดถอยกับข้อมูลทางการบัญชี ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวจะสามารถลดปัญหาทางเศรษฐกิจได้ นอกจากนี้หากในอนาคตมีบริษัทที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสั่งให้เพิกถอนอีกจึงควรทำการวิจัยนี้อีกครั้ง เนื่องจากในปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงแนวคิดในการจัดทำงบการเงินโดยที่เคยให้ความสำคัญกับงบกำไรขาดทุนเป็นหลัก (Income Statement Approach) เป็นให้ความสำคัญกับงบดุลเป็นหลัก (Balance Sheet Approach) ซึ่งแนวคิดในการจัดทำงบการเงินดังกล่าวแตกต่างกันจึงอาจส่งผลให้การวัดผลกำไรและการแสดงฐานะการเงินในงบกำไรขาดทุนและงบดุลแตกต่างกัน นอกจากนี้งานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาในช่วงที่เกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้หากทำการศึกษาในช่วงที่มีได้เกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจผลการศึกษาดังกล่าวอาจเปลี่ยนแปลงได้